

Ishaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejema ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K
3/4 . . . 10 „
1/2 . . . 5 „
Posamične številke stanejo 10 vin.
V Gorici se prodaja „Soča“ v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipol po Goriškem in Gradiščanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne zvez“. Na naročila brez doposlano naročilne se ne oziramo.

SOČA

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Telefon št. 83.

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

IVAN HRIBAR

zopet izvoljen za ljubljanskega župana.
Izvolitev sprejel.

V torek zvečer se je vršila v mestni dvorani v Ljubljani toli pričakovana seja ljubljanskega občinskega sveta z dnevnim redom: volitev župana.

Predsedoval je podžupan dr. Ivan Tavčar. Navzoč je bil vladni zastopnik vladni svetnik Kremenski.

Podžupan je otvoril sejo ter konstatiral navzočnost 23 občinskih svetnikov, seja torej sklepčna. Pet občinskih svetovalec, c. kr. uradniki, ni bilo navzočih.

Dr. Tavčar je prečital dopis deželne vlade Kranjske, s katerim naznanja, da cesar ni potrdil izvolitve Hribarjeve za ljubljanskega župana.

Podžupan dr. Tavčar je prečital, na to one točke občinskega volilnega reda, ki se nanašajo na volitev ter odredil volitev župana.

Občinski svetniki so oddajali svoje glasovnice med splošno napetostjo pri seji navzočega občinstva. Galerija je bila polna.

Skrutinatorja dr. Majaron in Lenče sta štela glasove.

Oddanih je bilo 23 glasovnic. Od teh 22 na ime Ivana Hribarja, 1 na ime dr. Ivana Tavčarja.

Tedaj pa je zagrmelo po dvorani navdušenih živih klicov. Občinski svetniki in galerija so priredili Hribarju burne ovacije.

Dr. Tavčar: V smislu § 30. občinskega volilnega reda vprašani Ivana Hribarja, ali sprejme izvolitev. Prijatelj Ivan Hribar ima besedo.

Na to se je dvignil novo izvoljeni župan, na katerega so bile uprte vse oči, in med splošno napeto pozornostjo spregovoril tako-le:

Cenjeni gospodje tovariši!

Ko sem govoril k Vanj dne 9. junija 1896, po prvi svoji slovesni zaprisezi za župana ljubljanskega, dejal sem Vanj tedaj ostalim, da ne imajte obzirov do mene in ne potrpljenja z menoj, ako pridete do spoznanja, da ste se v meni motili in da moje delovanje kakorkoli škoduje mestu, izvolili ste me v šestič; dokaz, da ste z mano in z mojim dosedanjim županskim delovanjem bili vseskozi zadovoljni.

Šesta Vaša izvolitev pa — dasi je bila soglasna — ni našla odobritve na najmerodajnejšem mestu: Njegovo Velikanstvo cesar blagoviznilo jej je potrditev odreči. Uklanjajoč se Najvišji odločbi moramo vendar imeti pred očmi, da je Njegovo Velikanstvo kot vzoren ustavni vladar izvršilo to, kar mu je nasvetovala vlada. Vaša soglasna izražena volja ni našla torej odziva pri vladi, katera bi smela varovati občinsko avtonomijo.

Gotovo Vas je stališče, katero je vlada zavzela, skrajno iznenadilo, zlasti ker za odklonitev ni navedla nikakih razlogov.

Res bi vsakdo, ki nima upogleda, v naše razmere, moral soditi, da me je nepotrpitev potem, ko sem že 14 let županoval, zadela vsled popolne moje nezmožnosti ali pa, da imam težka dejanja na vesti. Vi, cenjeni gospodje tovariši, bili ste nasprotnega prepričanja in zato ste danes v sedmici vsi svoje glasove

zedinili name. Hvala Vam na tem neomajanem zaupanju v mojo osebo!

(Viharne ovacije. Galerija in obč. svetniki kličejo: Živio Hribar. Gromovito ploskanje. Hribar, ginen od spontanil ovacij, se priklanja. V tem hipu začno gospe in gospodične sipati v dvorano sveže rože. Prostor pred županom je bil hipoma nastlan najlepših rož. Obč. svetniki so pobirali cvetke in jih metali pred Hribarja. Ovacije so trajale več minut.)

Izpolniti imam pa tudi dolžnost do Vas. Ker vlada ob nepotrditvi ni izpregovorila, izpregovoriti hočem jaz ob ponovni izvolitvi ter Vam navesti vzroke, katere so na Dunaju in v Ljubljani zaznamovali, češ, da govore proti potrditvi.

Gospod deželni predsednik kranjski mi je z vsega priznanja v odprto srčenosti navel petersko razlogo, namreč, da meseca septembra 1908, po dogodkih v Ptuj s svojim vplivom nisem preprečil pisanja slov. časnikov, ki je baje bilo hujskajoče; da v dneh 18. do 21. septembra nisem storil svoje dolžnosti; da sem se preveč postavil na poslansko stališče, pozabljajoč, da kot župan statutarno obne vršim tudi dolžnosti okrajnega glavarja; da sem to poslednje pozabil pri obnevanju z deželnim predsedstvom, ter da sem v seji občinskega sveta prečital brzojavko »Slovanske časnikarske zveze«, v kateri je bila beseda »soldateska«.

Častiti gospodje tovariši! Časnikarski poklic mi sicer ni tuj; svoje dni sodeloval sem celo dokaj izdatno na tem polju. V dobi svojega županovanja pa sem imel toliko važnih in nujnih opravil, da sem s časnikarstvom bil le toliko v zvezi, kolikor mi je čas pripuščal, da po večerji, — večinom utrujen in izmučen od podnevnega dela vzajemni časnike v roke, da se iz njih poučim o dnevnih dogodkih. Član kakega časniškega konsorcija nisem. Radi mi boste zato verjeli, da bi bil v uredništvih zazrl prav začudene obraze, ko bi se bil predznil vplivati na pisanje listov.

Kar se tiče očitka, da ob usodepolnih dneh meseca septembra 1908, nisem storil svoje dolžnosti, pripomniti imam le, da sem dne 18. septembra, predno se je pričelo zborovanje v Mestnem domu, rotil in zaklinjal oba govornika, (Dr. Triller: Res je! Dr. Oražen: Res je!) naj zborovalce pozoveta, da se mirno razidejo in ne dajo nikakega povoda za kakršnokoli intervencijo. Istotako sem vplival na občinstvo, ki je bilo zbrano pred Mestnim domom, hodeč od gruč do gruč in pozivljajoč k mirnemu razidu; mestni policijski straži pa so bila dana stroga naročila preprečiti vsakršne demonstracije. Ako je prišlo kljub temu celo do obžalovanja vrednih izgrediv, katerih ni mogla preprečiti ne policija, ne orožništvo in ne vojaštvo, gotovo je, da bi jih bil tem manje preprečil jaz sam. Sicer sem bil pa v onih nesrečnih dneh noč in dan na nogah, kar vendar dokazuje, da svojih dolžnosti zanemarjal ni-

sem. (Viharno ploskanje. Klici: Res je! Živio Hribar! Zopet ploskanje.)

Prezneniši mandat pošlanca! Izbijatiškega v državnem zboru, razne se, častiti gospodje tovariši, sam po sebi, da sem moral ta mandat vršiti po svoji najboljši večnosti in vesti in brez vseh ozirov na desno ali na levo. Imel sem torej sveto dolžnost osrednji vladi brezobzirno odkrivati vse, kar se mi je zdelo kvarno v upravi in zahtevati od nje izpolnitev vseh v zakoni utemeljenih težnj svojih volitev. (Ploskanje, klici: Tako je! Bravo, bravo). Zahtevati od mene, da zato, ker sem obenem župan in okrajni glavar vršim poslanski svoj mandat manje vestno, zdi se mi vendar — da ne rečem drugega — nekam čudno.

Sicer Vas pa zagotavljam, častiti gospodje tovariši, da nisem nikdar pozabil, da vršim tudi dolžnosti okrajnega glavarja. Zato je moje uradovanje v stvalih prenešenega delokroga bilo točno in hitro; moje pismeno in ustno obnevanje s c. kr. deželno vlado in c. kr. deželnim predsedstvom vedno dostojno in spoštljivo. Nečesar pa pri tem nisem pozabil. Tega namreč, da sem do oblasti okrajnega glavarja prišel ne po imenovanju, temveč kot svobodnovoimeni župan svobodnega meščanstva. (Gromoviti živio - klici, dvorana odmeva od navdušenega ploskanja. Klici z galerije: »Da, svobodno voljeni župan svobodnega meščanstva!« Živio Hribar. Ploskanje in ovacije trajajo več minut.) To me je navdajalo s ponosom in pa z zavestjo, da se moj položaj nasproti političnemu deželnemu oblastvu vendar-le ne more prešojati ravno tako, ko položaj ostalih deželnih glavarjev v deželi. Zlasti sem o vsaki priliki odločno in neustrašljivo branil občinsko avtonomijo in kakršnokoli poseganje vanjo. To se mi po mojem imenju nikakor ne more in ne sme šteti v greh.

Da prečitane kake brzojavke se ne pomenja, da se čitatelj strinja z njen vsebino, je jasno, ko beli dan, da se tudi kaj takega more navajati za razlog moje nepotrditve, dokazuje le, v kako nezdružljivi politični razmerah živimo.

Navajali so se pa, častiti gospodje tovariši, razlogi za mojo nepotrpitev od se merodajnejših čimteljev, od Njegove Ekscelence gospoda ministerskega predsednika in od Njegove Ekscelence gosp. ministra za notranje stvari in sicer deloma meni samemu, deloma predsedstvu »Zveze južnih Slovanov«. Teh razlogov je četrto: da sem imunizoval nekatere baje bojkotne članke; da sem pa nekem shodu na Rakeku se izrazil, da cesar plava v nemškem morju, da sem potoval v Petrograd k novoslovanskim posvetovanjem in da sem zaradi dogodkov dne 20. septembra 1908, imel govor proti vojaštvu.

Kar se prvega očitka tiče bodi pripomnjeno, da se more nanašati le na konfiskovane članke »Slov. Naroda« o kranjski hranilnici. Imunizoval sem dotične članke zato, da v državnem zboru dokazem, kaj vse se pri nas konfiskuje. (Klici: Tako je! To je bilo rodoljubno delo.) Nekateri teh člankov niso obsežali namreč nič drugega, ko nabiranje golih dejstev. In vendar so bili konfiskovani; dočim se nemški listi ne konfiskujejo, naj še tako divjajo proti Slovanom in naj še tako vehementno pozivljajo na bojkot proti njim.

Glede shoda na Rakeku pripominjam, da želim mlademu političnemu uradniku,

i mu je pristvoval kot vladni zastopnik, kar najprejsega avancementa; vendar bi mu pa svetoval beležiti izjave govornikov točneje. Niti v glavo mi ne pride in mi tudi na shodu na Rakeku ni, da bi vyzvišeno osebo vladarjevo vlačil, kdaj v politične razprave. Vsaj dobro vem, da so za odločbe Njegove odgovorni Njegovi svetovanci. (Dr. Tavčar: Tako je!) In on, sem govoril ter skušal dokazati, da delajo državno kvarno potanko, tako da dobijo tako daleč, da mora celo cesar po njihovi krivi plačati vsemu občinskemu morju, da se v Petrograd pošlje svojega potovanja. V Petrograd imam mnogo vest, ko novorojeno dete Novoslovansko gibanje, nimam nikakega političnega ozadja. Politčno ograde pripisujejo, niti le gotovi mednarodni hujskaci, katerih namot je Slovan, avstrijske očrtni kot državni nevarni element. Pravzaprav so pa le ti hujskaci državni nevarni element in največjega obžalovanja je vredno, da jim merodajni politični krogi sploh dajo poslušati. — (Dr. Majaron: Da, tako je!) Kar se moje avstrijskega patri izma tiče, lahko zagotovi, da me v njem nikdo onih, ki vodijo vajeti naše državne politike, ne prekaša. (Viharno odobravanje in ploskanje. Klici: Živio Hribar!) Ko bi se vsak državljani mogel ponašati s takim v globokem srčnem prepričanju temelječim patrijotizmom, lahko bi bila država mirna in na to ponosna. (Ploskanje. Dr. Švigelj: In srečna!)

Toda ta patrijotizem mi nikakor ne brani imeti budno oko za vse pojave v velikem slovanskem svetu in glede na kulturno misijo, katera Slovanov brez dvoybeno čaka, stremiti po kolikor mogoče tesnem kulturnem zblizanju posameznih slovanskih narodov. (Viharno odobravanje. Klici: Tako je!) Sicer pa moj podaniški razum nikakor ne more imenovati, zakaj se avstrijskim Slovanom v zlo štejejo izleti na Rusko. Mi živimo s to državo v miru in kakor pričajo prisrčna napitnica carja Nikolaja Aleksandroviča, izrečena na svečanem obedu v Carskem selu povodom 80desetega rojstnega dneva Njegovega Velikanstva cesarja Franca Jozeja I., tudi v prijateljsstvu. Zgodovina nam priča, da ste naša in ruska armada o svetovno važnih dogodkih vedno kooperovali. (Dr. Tavčar: Tako je!) In med nami se žive ljudje, ki se spominjajo dogodkov leta 1849, v katerem je ruski car ukrotil magjarske rebelce ter tako reši našemu cesarju Ogrsko. (Odobrovanje in hrupno ploskanje).

Končno se mi očitka, da sem govoril govor proti vojaštvu. Brskal sem v svojem spominu. O usodepolnih septembrskih dogodkih leta 1908. takega govora govoril nisem. Dasi mi je srce bilo polno gorjupa zaradi žrtv, kateri ste nedolžno prišli ob življenje, vendar sem se prevladoval in vse moje enunciacije iz one dobe nimajo ničesar takega, nad čimer bi se vojaški krogi izpodtikati zamogli. (Dr. Tavčar: Istina!) Kdaj sem torej oni govor govoril? Govoril sem ga, častiti gospodje tovariši, v državnem zboru dne 16. marca 1909. Povejte mi, ali mi je kot poslanec mesta Ljubljane vzbričo takih dogodkov bilo mogoče molčati? (Posamni obč. svet. se dvigne in kličejo: Ne, ne, ni bilo mogoče!) In ne; kajti če bi bil to storil, bil bi podoben mutastemu psu. Mesto pa, da bi vlada uvaževala bila moje prižobe, mesto da bi zlasti k sreči vzela si strokovno mnenje vi-

sokega avstrijskega vojaškega dostojanstvenika, katero sem v svojem govoru dobesedno navel, očita mi ta govor ter ga navaja za zapreko potrditvi moje županske izvolitve in konstruira iz njega neko mojo mržnjo do vojaštva. I ti ljubi bog! Jaz bi mrzil vojaštvo! Jaz, ki sem vedno vstrajno deloval za pomnožitev ljubljanske posadke; (Kličji: Res je!) ki sem si prizadeval dobiti v Ljubljano korno poveljstvo in kadejno šolo; ki sem zidal vojašnice in dopolnilne zgradbe k njim; ki sem do konca dovel transakcijo glede novega vojaškega preskrbovališča; ki sem občinskemu svetu priporočal izpolnitev vsake želje vojne uprave, tako, da ste včasih, častiti gospodje tovariši, že pomenljivo zmajevali z glavami. (Obč. svetniki kličjejo: To je resnica!) Jaz naj bi bil sovražnik vojaštva, ki sem poskrbel, da je vojaški urad v tako vzornem, tudi od vojaških oblastnih pohvaljenem redu, kakor pri malokateri drugi štatutarni občini; jaz, ki sem zaradi še večje natančnosti odločil ta urad od ostale mestne uprave, ustvaril zani posebni vložni zapisnik s posebno registraturo ter mu odkopal lastne od ostalih mestnih uradov popolnoma ločene uradne prostore v »Mestnem domu«?

Toda, gospoda moja! Stvar je naravnost gorostasna. Očitano imunitiziranje člankov »Slov. Naroda« izvršilo se je v parlamentu; govor, nad katerim se izpodtikajo, govoril sem v parlamentu. In obe očitani izvirate iz ministerstva! Ministerstvo torej ti dve parlamentarni akciji (Klica: Da, prav to je nezasišano!) jemlje za povod, da me kaznuje! Vprašam Vas: kje živimo? Vsaj menda vendar nismo v Perziji; kajti v Turčiji bi kaj takega mogoče ne bilo. (Silno ploskanje, obč. svetniki kličjejo: Tako je!)

To ravnanje vlade ja pa tudi v direktnem nasprotju z določbo drugega odstavka § 16. zakona z dne 21. decembra 1867. drž. zak. št. 141, ki se glasi: »Članov državnega zbora ne more se zaradi njihovega glasovanja, kadar izvršujejo svoj poklic, nikdar, zaradi izjav, ki so jih storili v tem poklicu, pa le pred zbornico, (Obč. svetniki in galerija viharo ploskajo in kličjejo: Tako je!) kateri pripadajo, poklicati k odgovornosti.«

Častiti gospodje tovariši! Vi torej vidite, kako umetno so prikojili vzroke za mojo nepotrdivost. Tolaži me pri tem, da mi stvarno ničesar očitati ne morejo, temveč, da mojo upravo celo hvalijo. — Vsaj sem pa res upravo mesta zapustil po zaslugi svojih dolžnosti vseskozi zavedaajočega se uradništva — v popolnem redu; mestne finance so skonsolidovane. Žal mi je bilo le tega, da so me poglali od dela ravno letos, ko mestna občina zida na vseh koncih in krajih, kakor še ni nikdar doslej. (Dr. Tavčar: Res je!) Tolaži me pa pri tem zavest, da mene ne zadene krivda, ako bode stvar trpela.

Vam, gospodje tovariši, pa na širjem zopet mi izkazanemu zaupanju iskrena zahvala. Pri teh besedah so zagrmeli navdušeni kličji: Živio župan Hribar in gromovito ploskanje je odmevalo po dvorani. Župan je moral svoj govor prekiniti. Ko so se ovacije nekoliko polegale, je župan nadaljeval s povzdignjenim glasom: Žalil bi Vas, ko bi vzpričo temu zaupanju Vašemu kličju ne sledil. Izjavljam zato, da izvolitev, ako zadobi Najvišje potrjenje, sprejemem.

Ko je župan izgovoril te besede, je zašumeo po dvorani viharju enako. — Občinski svetniki so se dvignili s sedežev, ploskali in kličali: Živio župan Hribar. Z galerije so grmeli urnebesni živio-kličji, vse je ploskalo, dame so mahale z robci, gospodje pa so dvigali klobuke, ploskali in navdušeno kličali živio. Trajalo je več minut, predno so ponehale ovacije.

Občinski svetnik dr. Ivan Oražen je izročil mjni predlog, ki se glasi: Slavnostno občinski svet skleni, da se Gosposko ulico v priznanje zaslug, ki si jih je župan pridobil za mesto, prekrsti v Ivan Hribarjevo ulico.

Sprejeto z velikim navdušenjem. Podžupan zaključil sejo.

Pred mestno hišo se je bilo nabralo že pred sejo obilo občinstva, bilo ga je tudi med sejo na stotine, dasi je policija razganjala ljudi, kar je mogla.

Ko se je prikazal občinstvu župan Hribar, so zaorili navdušeni »živio«-kličji, dame so mahale z robci, gospodje so smekali klobuke. Množica je spremljala Hribarja ter mu priredila ovacije. Na Frančiškanskem mostu so jej zastopili pot redarji, na kar se je množica mirno razšla.

Kje se dobro je?

Kjer, svoje pravilno pripravljati izobreno Pekačev. Resnično knjigo vsakomur zastoj pošilja Proa kranjska tovarna festina v li. Bistriči.

Klerikalni milijonski sleparji na Koroškem.

Udkrit je velikanski škandal! — Zaprlj so v Celovcu monsignora Kayserja, monsignor Weiss pa je zbežal. Izdana je za njim tiralnica in zaporno povelje!

Stvar je ta-le: Klerikalna centralna blagajna poljedelskih zadrug na Koroškem — katere podpredsednik je znani slov. koroški klerikalec msgr. Podgorc — je posodila bankrotni klerikalni firmi Palese in Kayser okoli dva milijona kron ter jih intabulirala na zadnjem mestu. Ta lahko-miseljna in naravnost pogubna špekulacija še ni zadoščala.

Koroška centralna blagajna si je izposodila od nižjeavstrijske zadrugne centralne blagajne na Dunaju večje svbte denarja, katerega pa seveda ni vrnila. — Vsled tega je omenjena nižjeavstrijska centralna blagajna vložila menično tožbo radi 111.832 K 78 v in sicer zoper: 1. klerikalno centralno blagajno poljedelskih zadrug na Koroškem; 2. benediktinski, olivetanski samostan; 3. društvo sv. Jožefa in 4. zoper knezoškofa dr. Josipa Kahna.

Kakor se iz te tožbe vidi, so jako zamotane denarne operacije klerikalnih denarnih zavodov.

Vse te mahinacije vzbujajo med člani centralne blagajne misel, da je njihov denar v nevarnosti. Vsled tega zahtevajo kmetje svoj denar nazaj. Ni izključno, da začne velik run na to centralno blagajno.

Nastal je strahovit polom in kmetje bodo izgubili milijone. Utikali so svoj denar v to katoliško organizacijo v nadi, da jim bo donášala največje obresti, toda prevarani so; ne-bo ne obresti ne kapitala.

Monsignora Kayserja so imenovali »očeta sirot«, monsignor Weiss, ki je pobegnul, je bil pa ravnatelj katoliške tiskarne, bivši deželni poslanec, bil je voditelj klerikalcev.

Monsignor Kayser je beračil okoli za »kruh sv. Antona«, to je kruh za sirote. Nabral je mnogo denarja, s katerim se je spuščal v kupčijske špekulacije, namresto da bi ga bil porabil za sirote. — Zdržil se je z Lahom Palese ter ustanovil celo vrsto podjetij. Imela sta kupčijo z lesom, pivovarno, hotel sta imela in pa premogokop.

Kayser in Palese nista imela svojega denarja, zato sta začela s tujim denarjem, nabranim v dobrodelni namen. Ker ta denar ni zadoščal, sta iskala posojila ter delala dolgove, kje in kar sta mogla, tako da se je vedno kazalo, da mislita le na goljufijo. Dobila sta pomočnika v osebi monsignora Weiss, ravnatelja zveze klerikalnih posojilnic; z denarjem kmetškega ljudstva se je začel udeleževati sleparij svojega tovariša Kayserja.

Kayser in Palese sta kupila vse svoje nepremičnine brez denarja skoro; ostala sta dolžna, na posestva pa sta navela posojila. 4 milijone je že bilo dolga, pa je Weiss vendar še posodil 1.900.000 K, in sicer je intabulirana ta svota na zadnjem mestu. Denar je vzel iz zveze klerikalnih posojilnic. Čisto natanko je moral vedeti, da je denar izgubljen. Najbrže je dobil par tisočakov provizije. Načelstvo ni seveda vedelo nič o posojilu. Tako samooblastno delajo nunci po katoliških denarnih zavodih.

Kayser in Palese sta pa dala vsak svoja brata, ki nimata nič, intabulirati in pa katoliško tiskarno, da bi tako kar mogoče oclganila svoje upnike.

Zapletli so tudi škofa Kahna v to reč. Sprejel je neka jamstva, neke menice je podpisal. Da bi ga rešili, je moral sedaj »znoreti« in pod kuratelo ga postavijo.....

Ta polom je strahovit udarec za Koroško deželo. Kaj vse uganjajo pod plaščem vere! — Ljudje božji, tu vidite, koliko se sme zaupati klerikalcem!

Družba sv. Cirila in Metoda.

Za družbo sv. Cirila in Metoda so nabrali balincarji pri Gorjancu na Kornu K 4.40.

DOPISI.

Iz ajdovskega okraja.

Preteklo nedeljo je ustanovil v Ajdovščini dobri Lojzek »Orla« s pomočjo zloglasnega zaljubljenega patra Bonaventura. Glinljivo je bilo gledati in poslušati, kako je zadnjeimenovani razlagal zbranim po večini otrokom in radovednim »liberalcem« (katerim seveda ni bilo dovoljeno biti navzočim pri glavnem aktu »upisovanje članov«) »telovadno teorijo« z zabavljanjem »črez te frdamane liberalce« in živinske načelnike in voditelje Sokolstva. Posebno lepo je bilo, ko je navduševalno vskliknil, naj »Orli« dvigajo svoja »krila« visoko v sinje višave, na kar se je vse zakrohotalo z gromkim smehom, češ, kako naj dvigajo krila, ko imajo vendar hlače. Bum! (Mogoče si je mislil pri tem druga krila, katera ga navadno zelo mikaajo).

Pri vpisovanju so nabrali celih pet »junakov« in — liberalna trdnjava Ajdovščina je padla..... Samostanskemu zaljublencu svetujemo, naj si nekoliko skrajša svoj umazani jezik pri rabi psovka na neljube mu osebe, da mu ga kdo drugi ne bode malo »pošlatel«.

Domače vesti.

Ivan Hribar je bil torej, kakor poročamo na uvodnem mestu, zopet izvoljen za župana in izvolitev je sprejel. To smo pričakovali in to se je zgodilo. Mnogo je bilo ugibanja, kaj bo, mnogo preveč besed po listih, nasvetov, dobrih in slabih ni manjkalo; mi se nismo hoteli utikati tu vmes, ker smo bili tega prepričani, da po nepotrdivi je le ena pot odprta: ta pot, da se Hribarja zopet izvoli za župana ter da sprejme izvolitev. Mestni svet ljubljanski si je bil docela svest svoje naloge in rešil jo je tako, kakor smo pričakovali. Zato vsa čast ljubljanskemu mestnemu svetu! Po njem so govorili mestni volilci ljubljanski, po njem je govoril slovenski narod, po njem je govorilo vsled nepotrdive zadeto slovanstvo. Vseh oči so bile uprte na Ljubljano, vse je govorilo o Ljubljani, vse pričakovalo, kaj bo, in prišlo je to, kar mora vsakdo, ki ima srce na pravem mestu, pozdraviti z veseljem: Hribar je zopet izvoljen za župana, soglasno izvoljen! Z velikim zadovoljstvom, z zadoščenjem, z veseljem so sprejeli goriški Slovenci na znanje zopetno izvolitev Hribarja za ljubljanskega župana; živio Hribar! so vskliknili, ko so čuli zajedno, da je Hribar izvolitev tudi vsprejel. To je moško! — Pozdrav iz Goriške vrlemu sinu slov. naroda, uzornemu županu, značajnemu možu Ivanu Hribarju! Pozdrav pa tudi ljubljanskemu občinskemu svetu, ki je tako možato nastopil, varujoč svojega odličnega člana in veljavo občinske avtonomije! Oblaki strahovanja, intrige, so se podili okrog mestnega sveta ljubljanskega, ali ta se ni oziral ne na levo ne na desno, marveč vedel v polni meri, kaj je njegova dolžnost. To dolžnost je izpolnil v najlepši meri v čast slovenskega imena! Slava!

Tako govori mož! — Hribar je imel krasen govor v seji ljubljanskega mestnega sveta v tork po soglasni izvolitvi za župana. Krepko, odločno, brez razburjenosti, brez strahu, je pobil s silo skupaj zbite pomisleke radi nepotrdive. Naši čitatelji naj le pazljivo čitajo govor župana Hribarja pa bodo videli, kako so privlekli v kranjskem deželnem predsedstvu in v ministerstvih pred se s težavo očitke, ki naj služijo v to, da ne more biti potrjen za župana tak mož, kakoršen je Hribar. Tako nič vrednih vzrokov za

kako nepotrdivost avstrijska vlada najbrže še ni navedla. Dal pa jej je Hribar tudi primeren odgovor. Tako govori mož čiste vesti, katerega preganjajo v glavnem zato, ker nočejo na raznih visokih mestih, da bi stal v ospredju ter bil med voditelji našega naroda mož čutečega slovenskega srca! — Padale so njegove besede, polne resnice, na očitke od imenovanih faktorjev skupaj stlačene in ti očitki so se drobili ter razdrobili v prah...

Ljubljanski občinski svet — razpuščen.

Podžupan dr. Ivan Tavčar je dobil od kranjskega deželnega predsedstva tak dekret:

V seji občinskega sveta dne 30. avg. t. l. izvolil se je županom stolnega mesta Ljubljanskega gospod občinski svetovalec Ivan Hribar, vkljub temu, da volitev imenovanega za župana v seji dne 3. maja t. l. ni dobila Najvišjega potrjenja.

Razpuščam zategadelj na podlagi § 87. postave z dne 5. avgusta 1887. št. 22. dež. zak. občinski svet ljubljanski.

Zoper to odredbo, vsled katere nehajo posli vseh članov občinskega sveta, pristoji občinskemu svetu pritožba na c. kr. ministerstvo za notranje stvari.

Morebitna pritožba nima odločilne moči in bi se morala vložiti tekom 4 tednov pri deželni vladi.

Občinski svet se sme le še enkrat zbrati v ta namen, da sklepa o prizivu, katerega bi morebiti vložil.

Nadaljne odredbe za začasno oskrbovanje občinskih opravil bodo sledile.

C. kr. deželni predsednik
Schwarz.

Boj proti narodno-napredni stranki! — »Vossische Zeitung« piše o »demonstraciji poslanca Hribarja in občinskega sveta ljubljanskega proti cesarjevi osebi«; potem pa pravi, da bo vlada sedaj z železno pestjo nastopala proti narodno-napredni stranki. Prvi korak na tem potu je imenovanje Laschana za vladnega komisarja. Laschan je znan kot eden najbolj pronorsiranih nemško-nacionalnih vladnih uradnikov, zato bodo Slovenci čutili to imenovanje kot udarec s kolom po obrazu »Keulenschlag«.

Krščansko-socialna »Reichspost« čebnja, da je zopetna izvolitev Hribarja demonstracija proti cesarju! »Vaterland« pa pravi, da je morala vlada varovati avtoriteto ter se postaviti na Schwarzovo stališče! — Razni slovanski listi pozdravljajo zopetno izvolitev; razpust mestnega sveta ljubljanskega pa obsoja vsak čuteč Slovan.

»Slov. Narod« piše: »Kakor pa je že preteklo soboto namigaval »Slovenec«, ki je notorično v najintimnejših zvezah z baronom Schwarzom, in kakor se splošno govori, bo imenovan za vladnega komisarja vladni svetnik pl. Laschan. — Ako se uvažuje, da je ta Laschan tisti vladni uradnik, ki je pred leti sodnemu slugi, ki mu je prinesel slovensko povabilo pred sodišče, to povabilo raztrgal na kosce in mu ga vrgel pred noge, potem se pač lahko sklepa, kaj se namerava z Laschanovim imenovanjem in kako bo le-ta vodil občinske posle.

Toda, naj bo imenovan za vladnega komisarja že ta ali oni, eno je gotovo in nepobito, da ne bo nihče strl odporne sile ljubljanskega slovenskega prebivalstva in da bo izšla narodno-napredna stranka iz tega ji usiljenega boja jačja, kakor je bila kdaj preje.

Res je, da je borba, ki jo mora izvajati, težka in naporna, toda voditi mora k uspehu, ker je na strani narodno-napredne stranke pravica, ker so na njeni strani simpatije vse poštene slovenske javnosti, celokupnega Slovanstva in vsega kulturnega sveta!

Mestni svet ljubljanski je imel včeraj popoldne svojo zadnjo sejo, v kateri je sklenil, da ne vložil rekurza proti razpustu, ker je očitno, da bi bil vsak rekurz proti razpustitvi mestnega sveta ljubljanskega brezuspešen. Sklep so sporočili nemudoma deželni vladi.

Začetek šolskega leta na tukajšnji c. kr. gimnaziji. — Upis učencev v I. razred bo 15. septembra, in sicer onih, ki so napravili vsprejemni ipit v juniju ali ki pridejo iz pripravljalnega razreda. Dne 16. septembra bodo vsprejemni izpiti za prvi razred od 8. ure zjutraj naprej. Dne 16. in 17. septembra se vpisujejo učenci, ki že pripadajo zavodu;

ta dva dneva bodo tudi ponavljalni in naknadni izpiti. Masa bo 19., 21. začne redni pouk.

Slovanski gostje v Gorici. — V Gorico sta prišla z Bleda, kjer sta bila nekaj dni, češki državni poslanec g. Antonin Kalina in njegova soproga. Dobro došla!

I. narodno-radikalni zaupni sestanek se bo vršil v Ljubljani v veliki dvorani Mestnega doma v dneh 6., 7. in 8. sept. 1910, s sledečim sporedom: dne 5. sept. zborujejo programatični odseki posameznih društev. — Dne 6. sept.: ob 1/9 začetek sestanka in volitev predsedstva. Nato slede referati. Tov. R. Krivic: Ver-sko vprašanje. Tov. Fr. Šlibar: Narodno vprašanje. Tov. Agneletto: Gospodarsko vprašanje. — Dne 7. sept.: tov. Jak. Uratnik: Socialno vprašanje. Tov. Černič: Politično vprašanje. Tov. Šemrov: Organizacija. — Dne 8. sept.: zaključno zborovanje in prebranje resolucij. Sestanek se vrši po 8-2 in se začne vedno ob 1/3 popoldne.

Vsak pristajal nar. rad. struje naj smatra sestanek za obvezen. Za prenočišča je preskrbljeno. Vabila oziroma legitimacije se dijakom ne pošiljajo, ampak se daje do 5. septembra vsak dan od 10-11 v prostorih akad. ier. društva Prosveta.

Vsa pojasnila daje Priljubljeni odbor za I. nar. rad. zaupni sestanek, Ljubljana, Mestni dom.

Za provizoričnega učitelja v Solkanu je imenovan Albin Stritar, doslej učitelj na ljudski šoli v Postojni.

Na c. kr. pripravilci za učiteljska v Podgori bodo vpisovanje dne 19. sept. od 9-12, ure dop. in od 3-5 popoldne. Učenci, ki so dovršili ljudsko šolo, me-sčansko šolo ali vsaj 1. razred srednjih šol z dobrim uspehom naj prinese seboj krstni list, zdravniško spričevalo in zadnje šolsko spričevalo. Revnejši učenci naj si preskrbe tudi uhožni list.

Vojaki in planinske rože. Iz Volč: V ponedeljek 29. pret. m. nas je razburil prizor, ki dokumentira med drugim vra-vi vandalizem na planinah. Približno 20 vojakov s častnikom na čelu je prišlo v vas s planinskimi palicami, brez pušek in drugega orožja, — obloženi v taki meri s planinkami, da se je zgražal vsak mimoidoči. Police so imeli po en meter v dolgotni ovite s šopi planink, enake šope so imeli okoli kap in najbrže še večje množine v nahrbtnikih. Števila ne pretiravamo, če štejemo v tisoče. Kaj naj k temu reče omikan človek?

Planinska društva vseh narodnosti pozivljajo občinstvo in člane leto za leto, naj ne ničijo alpske flore, v nekaterih deželah so zakoni v varstvo planinskih cvetic, in domači kakor turisti se ravna po pozivih, ki so za omikanca že itak odveč. V naših krajih je še mnogo planink, toda opaža se že, da jih je leto za leto manj. Nemalo so tega krivi vo-jaki, dalje pa tudi še planinci, ki gredo redno v gotovem času na planine ničit najnežnejši kras naših gor.

Pozivljamo planinska društva, da intervenirajo brezobzirno v interesu planinske flore, onemu ponosnemu oddelku pa zapišemo za enkrat v album, da je to in tako počenje po planinah prava »Alpenschusterei«. — Planinec.

Povišanje deželnih doklad na Kranjskem. — Še v tem mesecu bo sklican tudi kranjski deželni zbor. Kranjci tega zasedanja ne bodo posebno veseli, kajti v razpravo pride predlog deželnega od-bora, da se zvišajo deželne doklade od 40% na 70%. — Ubogi ljudje so mislili, da se bosta cedila med in mleko po kranjski deželi ter da bo vedno manj davkov. Klerikalci so svoj čas kričali, da liberalci le višajo davke in namigavali so, da oni jih znižajo, kakor hitro pridejo na krmi-lo. Tako kričanje se je maščevalo nad klerikalci; sedaj so klerikalci tisti, ki višajo deželne doklade! No, pa po tej poti že spozna počasi kranjsko ljudstvo katoliške gospodarje v deželni palači!

Treščilo je v Gor. Vrtojbi v hišo kolo-na K. Pelosa. Ogenj je uničil hišo, hlev, orodje, pohištvo, seno itd. ter napravil veliko škodo.

Javni ples se vrši v Renčah v nede-ljo, dne 4. t. m. in ponedeljek dne 5. t. m. Začetek ob 3/2 uri pop.

Listnica. Raznim gg. dopisnikom: Deloma prihodnjic, deloma porabimo v »Prin.« došle dopise.

Sokolski vestnik.

Telovadno društvo »Sokol« v Ajdovščini priredi dne 8. sep. t. l. svojo vsakoletno veselico z javno telovadbo, pri kateri bodo sodelovala tudi nekatera druga bratska društva. Vspored se objavi pravočasno. Na zdar!

Telovadno društvo »Sokol« v Črničah priredi v nedeljo dne 4. t. m. svojo letno veselico. Na vsopred je orožna telovadba, skupine in ples. Okoličansko mladino in vse prijatelje sokolstva vabi-mo k tej prireditvi. Naj vidi naša mladina, katera ni še organizirana v sokolstvu, vzorne vaje naših in drugih telovadcev, kateri nastopijo, naj vidi, kaj se vse lahko doseže z vztrajnostjo in marljivim ob-skovanjem telovadnice. Na zdar! — Odbor.

Goriška kolesarska zveza.

Kolesarsko društvo »Danica« v Go-rici priredi v nedeljo dne 4. septembra popoldne ob 3. in pol cestno dirko Miren-Gorica 5 km. Start v Miru pri mostu Vipave, cilj pri artilerijski vojašnici. Dirka se vrši v treh oddelkih in ob vsakem vremenu. Maksimalen čas 9 min. 1. Društvena dirka juniorjev. 2. Društvena dirka za člane, kateri so že pridobili sve-tinje. 3. Dirka, katere se lahko udeleži vsak Slovenec. Prijave dirkačev prejema predsednik F. Batjel. Stolna ulica št. 4. Na prijave brez vlog se ne bode oziralo. Zaključek prijav 1 uro pred dirko. — Odbor.

Kolesarsko društvo »Gorica« v Go-rici priredi, kakor že naznanjeno, v ne-deljo dne 11. septembra t. l. cestno dirko na progi Ljubljana-Gorica za Jugoslo-vansko prvenstvo 1910. Popoldne pričetek ob 3/2 na Goriškem dirkališču »Velodrom«. 8 dirk, nato prične ljudska veselica z godbo, petjem, plesom itd. Obenem se naznanja gg. dirkačem, kateri so se že prijavili, da je dirkališče ob 1. sep. t. l. naprej odprto vsaki dan od 5-8 ure zvečer za training. — Odbor.

Tajništvo koles. društva »Gorica« naproša vsa bratska društva kakor tudi zasebnike, katerim je poslalo plakate, da razbešijo plakat na vidnem prostoru.

Razne vesti.

Zunanja ministra, italijanski San Giu-liano in avstrijski Aerental sta odšla po sestanku v Salogradu v Isti, kjer je bil San Giuliano sprejet pri cesarju v avdi-jenci. Glede zunanje politike vladajo baje najboljši odnosi med obema državama, kako pa glede nostranje v Avstriji, v ka-tero se hoče tudi Italija umešavati? Glede trozveze se pripisuje sestanku vreden po-men.

Tržaški trgovec Hladnik in njegova žena pred ljubljansko poroto. — Vrši se razprava proti Hladniku in njegovi ženi, ki sta obtožena, da sta poslala gospej Hamerlicovi v Logatec strupene pilule. Hamerlicova je mati trgovca Pl. lnika, drugič poročena. Hladnik bi bil to storil, da dobi po materi denarja. Hladnik pravi, da je nedolžen. Hamerlicova je rekla, da ne more misliti, da bi njen sin mogel kaj takega storiti. Glavna priča je bil la-ški senzal Piacentini, ki je izjavil, da je res on pisal pismo in kuverto za pošilja-tev, kakor ga je naprosil Hladnik; izve-denci trdijo, da je pisava v resnici Pia-centinija ter da je pisava na originalni poštni spremnici v resnici pisava žene Hladnikove. Hladnik vse taji. Zaslišanih je polno prič.

Na socialnodemokratskem kongresu v Kodanju je prišlo do polnega spora med nemškimi in češkimi soc. demokrati. Če-hi bodo hodili odlej svoja pota.

Velike pomorske vaje avstrijske es-kadre so pričele 28. pr. m. Druga divizi-ja, poveljnik Müller, je odšla iz Pulja, da se združi z brodom v dalmatinskih vodah. Prva divizija, poveljnik Haus, se nahaja v Kotoru. Ta ima nalogo, prepre-čiti omenjeno združitve ter jih premagati na odprtem morju.

Klerikalna propaganda. — Karlšt. v. Št. 184. Madridu so izdali letake, v katerih na-znanjajo, da hočejo braniti vero svojih očetov, če treba tudi z bodalom in revol-verjem. Kdor bo padel v tem boju kot žrtev, bo šel naravnost v nebesa.

Dober pastir je gotovo župnik Mar-čič v Železnikih na Kranjskem. Pretečeni teden je prišel na misel, da bi bilo dobro, ko bi svoje ovčice paset tudi na planini. Izbral je najumnejše Marijine device in jih vodil na Rakitovec (1665 m visok hrib) in tam je bila velika zabava. Ko so se navžili svežega zraka, so se vrnili, ali ko pridejo na Pertovec, zapazijo, da manjka neko 21 dekle. Šli so jo iskat in tudi našli — pod neko pečino vso prebito in že mrtvo.

Gospodinski tečaj »Društva sloven-skih učiteljic« — V soboto, 27. avgusta se je slovesno zaključil 4tedenski gospo-dinski tečaj, ki ga je priredilo Društvo slov. učiteljic v »Mladiki« v Ljubljani. K slavnostnemu obedu, ki so ga pripravile učiteljice-gojenke v miren bžalstni obe-dnici, je bilo povabljenih tudi več dostoj-nstvenikov. Obed je pričel o spretosti in izurjenosti, ki so jo gojenke v tem kratkem času pridobile v kulturni ume-nosti. Zato je bila občna sodba o uspe-sih tečaja jako ugodna in se je izrazila vsestranska želja, da »Društvo slov. učiteljic« nadaljuje v prihodnjih počitnicah to započeto delo.

Udeležila se je tega tečaja, tudi jedna učiteljica z Goriškega.

Odprava davka na kolesa. — Ogrski trgovci šivalnih strojev in koles so na budapeštanski magistrat vložili prošnjo, da bi se odpravil davek na kolesa. Svojo prošnjo utemeljujejo s tem, da je popo-lnoma neopravičeno, da se mora od koles plačevati davek, dočim vozovi niso ob-dačeni. V svoji prošnji navajajo tudi, da se danes kolo že zelo malo, ali pa sploh nič ne rabi v športne, ampak veči-noma samo v službene namene.

Natalija Ivančič
roj Hrast

Volblin Ivančič
kr. orožniški stražmojster

poročena.

TRST, 27. avgusta 1910. DOLENJE.

Imovitejši Slovenci, pristop k obrambnemu skladu družbe so. C. in M. bodi vam sveta dolžnost!

Ceniki jedil in pijač
za gostilničarje
se dobé v „Goriški Tiskarni“ Gabršček
po 20 vin. komad.

Žlindra
zajamčena

Kder takoj kupi
dobi še poseben
popust!

po najnižji ceni
dobi se samo
pri

Agro-Merkur-ju, v Ljubljani in Trstu.

Dobe se tudi vsa druga gnojila.

Porabite
ugodno
priliko!

Oklic.
Podpisani kralj. civilni stanovski urad naznanja, da stopita v zakon
1. rudar Josip Komac, stanujoč v Gladbecku, Theodorstrasse 24, sin polje-delca Josipa Komac-a iz Boveca, in njegove pkojne žene Ane, rojene Kravanja, stanujoč v Bovecu, okraj Tolmin;
2. in hišna oskrbnica Marija Eli-zabeta Wartscher, stanujoča v Gladbe-cku, Theodorstrasse 24, hči delavke Eliza-bete Wartscher, stajajoče v St. Janžu (Av-strija). — Ta oklic se razglasi v občinah Gladbeck in v Logu, v zadnjem slučaju potom hiša „Soca“
Morebitne zadržke tega zakona je javiti podpisnemu uradu v roku 14 dni
GLADBECK, dne 25. avgusta 1910.
Uradnik kralj. civilnega stanovskega urada:
Labs, I. r.

Zobozdravnik
Dr. B. Pikel

se je vrnil in ordinira od 9-12
in 2-5.

Corso Giuseppe Verdi šte. 19
nasproti ju skemu vrtu.

Ludovik Borovnik
puškar

v BOROVLJAH (Ferlach) na Koroškem

se priporoča za nabavo pušk na kroglo in drobni svinec, pušk brez ali z petelini z najboljšim strelnim učinkom. — Veliko skladišče samokresov (revolverjev), repelir-pistol, fiobert-pušk in klicov za vsakovrstno zverjad po najnižjih cenah
Imam tudi veliko delavnico za popraviljanje pušk in samokresov. Poprave izvršujem to-čno, trpežno in v kratkem času. Na vsa v mojo stroko spadajoča vprašanja odgovorim z veseljem ter dajem potrebni svet. Sloven-ske in nemške cenike pošiljam, ako se mi pošlje natančen naslov franko in poštne prosto!!!!

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 vin. Ako je oglaš obsežnejši se računa za vsako deseto 3 vin. Najpripravnije inšeriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na deseti (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne klorirajo. Škoda ni majhna.

Fran Novak, brivec Gorica, Gosposka ulica št. 3 se priporoča sl. slov. občinstvu v mestu in na deželi. Postrežba točna in čista. V zalogi se dobi razne tolažne potreščine po zmerini cen. Prevzema tudi vsa lasničarska dela ter kupuje zmešane ženske lase od K 12 naprej kg.

Zagrebski Franck z **pridatek!**
priporočujemo kot priznani **najboljši** za kavo!

Lepa hiša

z vrtom in kegljiščem, v kateri se nahaja gostilna, na lepem zračnem prostoru v Ajdovščini pri kolodvoru, se proda radi preselitve po zmerini cen. Vprašati je pri Al. Matičiču v Ajdovščini.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče naraščajočega in drobnega blaga ter tkanja, preje in ali!

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike
Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in šiviljarske.

Svetlinjice. — Rožni veneli. — Mašni kalizice.

Hišna obuzala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjavo, trave in detelje.

Polje oskrbljena zaloga za kramarje, šenjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

Redka prilika!

Neka tovarna, ki je trpela vsled povodnji, mi je poverila razprodajo rešenega blaga — več tisoč kosov krasnih, gorkih

flanelastih odev

najnovjših vzorcev in lepih barv. Vodni madeži se komaj poznajo. Odeje so primerne za vsako gospodinstvo. Dolžina 190 cm, širina 135 cm. Razpošiljam po povzetju in sicer: 3 lepe flanelaste odeje modrih barv in vzorcev za K 9 — 4 odeje (konjske) za K 10 — Kdor bere to ponudbo naj takoj naroči, — in ne bo se kesal.

OTON BEKERA, c. kr. finanč. nadstr. v p. **NACHOD (Češko).**

Za birmo!

Častiti botri in botrice, nudi se Vam najlepša prilika za nakup birmskih daril. — Velika izbira ur, verižic, uhanov itd. — Razni predmeti iz zlata, srebra in kovine. Vse blago po tovarniških cenah. Za obilen obisk se uljudno priporoča

Aleksander Ambrožič urar in zlatar

V Gorici, Tekal. Jos Verdija št. 26.

Cene brez konkurence.

GORICA

le v Gledališki ul. št. 14

✚ M. Gál ✚

Kilni pasovi. — Preveze za život. Elastične nogovice in preveze za krčne žile. Ortopedični aparati in razne priprave za bolnike. Gumijaste cevi in rjuhe. Irigatorji, termometri, raznovrstni klistirji, zračne blazine in vsi gumijasti predmeti. Parfumi, mila, glavniki, ščetke za zobe, ogledala, čevlji za deževno vreme in nepremočljivi dežni plošči.

Bretelle. Bretelle.

POZOR!

le v Gledališki ulici št. 14.

Odvetnik

Dr. Stanie

jo — preseliš se iz Dunaja — odprl svojo pisarno v Gorici, Via Petrarca 3, 1. nadst. (pri mestnem urtu, tik Trgovskega Doma).

Uradne ure: 9 — 12, 3 — 6. Ob nedeljah in praznikih je pisarna zaprta.

Franc Simčič, krojač

Gorica, na Kornu št. 6
priporoča slavnemu občinstvu svojo krojaško delavnico.

C. kr. privit.

krojaška kroja

30 let obstoječa strokovna krojačnica za gospode vsakega stana.

Zaloga usakoursnega blaga iz inozemskih in čeških tovarov ter izgotovljenih oblek.

Blago na meter po najnižjih cenah.

Zaloga blaga za sokolske kroja.

Na željo se oblika tudi ukroji. Zaloga orožja in vse oprave k uniformam, kakor tudi za brate „Sokole“, samo v trgovini

M. POVERAJ
v Gorici na Travniku št. 5.

Mehanična delavnica v Gorici

Schnabl & V sintin

popravljalnica strojev na paro, plin in benzin. Vpeljava vode, plina, hišnih telefonov in električnih zvoncev. Popravlja se tudi razne pumpe in bicikle.

Gorica, Via Strada št. 1.

V najem se išče GOSTILNA

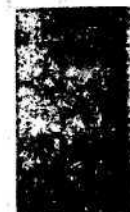
z zemljiščem, blizu Gorice ali ob vipavski železnici.

Ponudbe z pogoji pod „Gostilna“ na upravo „Soče“.

Uljudno naznanjava sl. občinstvu, da sva otvorila na **Travniku št. 4.** trgovino z železnino, kobilas-timi predmeti in kuhinjsko posodo. — Cene zmerne.

— Priporoča se sl. občinstvu. —

Z odličnim spoštovanjem
Bombig & Gentili.

Velika zaloga dvokoles od K 30 — 300; šivalnih strojev od K 30 — 250; gramofonov od K 15 — 1500; Plošče od K 1 — 4; vsakovrstnih kmetijskih strojev, orkestrijonov i. t. d. — Mehanična delavnica pri

Batjel-u

Gorica

Stolna ulica 3-4.

Prodaja tudi na mesečne obroke. Novi slovenski ceniki in lepaki za gostilne, kavarne i. t. d. se pošiljajo na zahtevo, poštne prosti. Najnoveje acetilen svetilke za gostilničarje in društva od 8 K naprej.

SUKNA

in modno blago za obleke
pr poročila rma

Karel Kocian toornica za sukno

v Kumpolcu na Češkem

Tvorniške cene. Vzorcei franko.

Tokajec, kralj vseh vin!

Kar je mlekcu nežnemu otroku, to je odraslim ljudem pristno tokajsko zdravilno vino! Zdravniško priporočilo postavljamo odgovarjajoče tokajsko vino je zdravilo za mlade in stare in ni bi smelo manjkati v nobeni hiši čisti, neponarajeno tokajsko vino ozdravlja posebno želodčne nadloge, pomanjkanje krvi, vrtinja apetit in vzbuja v veliki meri veselje do življenja pri mladih in starih. — Produkcijo vseh naših vin nadzoruje država in ta vina je razglasilo visoko kr. ogr. poljedeljsko ministerstvo kot edina zdravilna vina. Zraven zdravilnih uspehov nudi Tokajec tudi izborni užitek! — Da se omogoči vsakomur uživati ta biser med vsemi vini, smo sestavili skrbno dve kolekciji, kateri razpošiljamo v vse kraje franco zabojnice in franco poštne in sicer

Kolekcija št. I.

steklenica 0,5	1 petletnega med. - Samorodca (Samorodner)
0,5	1 osemletnega „ „
0,25	1 petletnega med. - samotoča (Ausbruch)
0,25	1 osemletnega „ „

Kron 9

brez kakih drugih izdatkov! proti povzetju ali predplačilu gor. zneska.

Kolekcija št. II.

pet steklenic 1,7	1 petletnega med. - Samorodca (Samorodner)
0,7	1 osemletnega „ „
0,5	1 petletnega med. - samotoča (Ausbruch)
0,5	1 osemletnega „ „

kron 6350

brez kakih drugih izdatkov! fra ko zabojnico in franko postaja, plačati tekmo 80 dnij od datuma na fakturi.

Akcijaska družba tokajskih vinskih producentov

(Gesellschaft Tokajer Weinproduzenten A. G. Vertriebs-Abteilung)

Badimpekta V., Lipót-körút št. 2.

Odlikovana: skoraj v vseh državah! Zalvalna in prizna'na pisma od visoke in najvišje gospode.

Dobri zastopniki, ki imajo v visjih krogih znanec in tudi dostop v te kroge, si lahko zagotove s priporočanjem naših vin lep začetek, oziroma tudi stalno plačo!

GORICA.

GORICA.

Narodno podjetje

Hôtel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora. Zbirališče trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob za tujce od K 1-20 višje. Velik vrt z verando. Stekleni salon s teraso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe. Kegljšče. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi in pijače. — Dornača in tuja vina. Budjejeviško in puntigamsko pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna in točna.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

Načrto in nadzorstvo Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici je z ozirom na premenjena dne 31. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po 2 kroni na mesec za vsakih 100 kron; na menice pa proti 6% obrestovanju.

Dova za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradnine 1/2% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4, 1/2% večje, stalno naložene pa po dogovoru

Deleži so dvojni; opravični po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznanila v časopisih „Soča“ in „Primorje“.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kdo dobil, naj se oglasi v zadrugi uradu, v Trgovskem domu.

Načelstvo in nadzorstvo.